

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 26. 3. 2019 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Bílkové, Ph.D., a přísedících Jaroslava Říhy a Romany Hainzové,

takto:

Obžalovaný

XXX, narozený XXX v XXX, operátor výroby ve společnosti XXX, trvale bytem XXX,

je vinen, že

I.

dne 20. 7. 2018 v době mezi 21:15 hod. a 22:30 hod. v Pardubicích v XXX vylezl do třetího patra panelového domu XXX na lodžii, která tvoří příslušenství bytu XXX majitelky XXX, narozené XXX, s níž se zhruba jeden měsíc až dva měsíce předtím seznámil na internetové seznamce, a když si toho XXX všimla, požadoval, aby ho vpustila do svého bytu, což nejprve odmítla učinit s tím, že mu neotevře, ať sleze zpět, kudy se tam dostal, ale poté, co jí řekl, že slézt zpátky dolů nemůže, protože to klouže, a že když ho do svého bytu vpustí, že tímto jenom projde a odejde dveřmi pryč, mu uvěřila, do svého bytu jej vpustila, následně však obžalovaný byt poškozené neopustil s tím, že si s ní potřebuje promluvit a aby si dali cigaretu, přičemž si zul boty, na opakované výzvy poškozené, ať její byt opustí, jinak že i zavolá policii, nereagoval, a poté, co XXX přešla do předsíně, otevřela vstupní dveře do bytu a dala mu jeho boty za dveře, přičemž ho znovu vyzvala, aby z jejího bytu odešel, tak neučinil, a když chtěla začít křičet, rukou jí ucpal ústa, tak, aby nemohla křičet, dotlačil ji zpátky do jejího bytu až do obývacího pokoje, přitom jí vzal z ruky mobilní telefon, kterým vytočila linku 156 Městské policie Pardubice, a hovor ukončil, kde ji povalil na sedačku, nalehl na ni a řekl jí, že ji pustí, když přestane křičet, načež jí dal ruku z úst, poškozená obžalovaného kousla do rtu, avšak když se poté snažila zvednout ze sedačky,

uchopil ji ze zadu a se slovy „Teď už je to stejně jedno.“ jí stáhl riflové kratásky a spodní kalhotky, a přes její odpor, v rámci kterého se ho poškozená bezvysledně snažila odstrčit, jí opakovaně po sobě zasunul prst či prsty své ruky do pochvy, a dalšího jednání zanechal až poté, co se poškozené zeptal „Proč to děláš“, a ta mu ze strachu řekla, že ho miluje; když potom slyšel, jak poškozenou XXX zpětně telefonicky kontaktoval operační Městské policie Pardubice, který jí sdělil, že na její adresu posílá hlídku strážníků Městské policie Pardubice, počkal v jejím bytě až do doby, kdy poškozená odešla této hlídce otevřít vchodové dveře do domu, pak z jejího bytu odešel, přičemž jí z obývacího pokoje odcizil položenou finanční hotovost ve výši 1 000 Kč, a schoval se ve sklepních prostorách domu, kde byl zadržen hlídkou Policie ČR,

II.

v období nejméně od 7. 8. 2018 do 20. 9. 2018, ačkoliv byl srozuměn s tím, že poškozená XXX, narozená XXX, trvale bytem XXX, jím nechce být nadále jakkoliv kontaktována, poškozené XXX zasílal z Pardubic a z dalších míst obtěžující, urážlivé, dvojsmyslné, zastrašující či vydírající SMS zprávy, zprávy prostřednictvím aplikace WhatsApp a e-mailů, a to na její mobilní telefon č. XXX nebo na její e-mailové adresy [XXX](#) a XXX, v nichž například žádal, aby se s ním setkala, aby ho vyslechla, aby mu dala šanci, nebo jí naopak zastrašoval, kdy uvedl, že před třemi týdny prolomil heslo na Messenger a že zveřejní v televizi, v místě jejího zaměstnání a na různých místech v Pardubicích informace o trestním řízení, v němž poškozená figuruje (viz skutek pod bodem I.), působil na ni nátlak sdělením, že sbírá informace o její osobě, které zveřejní, pak jí naopak psal, že nic z toho, co jí předtím napsal, neudělá, anebo jí zase zastrašoval tím, že na ni podal dvě trestní oznámení, nebo že má přístup do místa jejího zaměstnání, jindy jí zase v průběhu osmi minut zaslal větší množství SMS zpráv, jejichž obsahem byla zcela nesmyslná změť písmen, a jeho jednání vyvrcholilo dne 20. 9. 2018, kdy poškozené XXX zaslal e-mail, obsahující mimo urážek výhrůžky „Ale ksichtik upravíme doživotně, škoda, že nevíš od koho to přijde.“, „máš 3 dny aby jsi vypadla z Pardubic“ a „ksichtik budeš mít upravenej a už to ho nikdo nespraví“, přičemž toto jeho jednání bylo pro XXX tak psychicky vyčerpávající a stresující, že opakovaně musela vyhledat odbornou psychiatrickou pomoc, byla jí vystavena pracovní neschopnost, cítila se omezována ve svém pohybu a svých obvyklých aktivitách, kdy mimo jiných opatření k zajištění své bezpečnosti se nechávala při pohybu po Pardubicích doprovázet svými známými, nebo raději nevycházela ze svého bytu, přestala v mobilním telefonu používat aplikaci WhatsApp a změnila si telefonní číslo,

tedy

pod bodem I.:

neoprávněně setrval v obydlí jiného a při tomto činu užil násilí,

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, a uvedený čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,

pod bodem II.:

jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že jej vytrvale prostřednictvím prostředků elektronických komunikací kontaktoval, a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho zdraví,

jinému vyhrožoval těžkou újmou na zdraví takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu,

čímž spáchal

pod bodem I.:

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Drápalíková.

přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku,
zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku,
pod bodem II.:

přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku,
přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

za zvláště závažný zločin a 3 přečiny uvedené ve výrocích I. a II. o vině tohoto rozsudku

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému**
nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje
do **věznice s ostrahou**.

Odůvodnění:

1. Okresní státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Pardubicích podal dne 14. 2. 2019 obžalobu na obžalovaného XXX pro jednání, kterými se měl obžalovaný dopustit přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku, zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, přečinu nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku a přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku.

A. Procesní postup

2. V trestní věci bylo Okresním soudem v Pardubicích ve dnech 25. 3. 2019 a 26. 3. 2019 konáno hlavní líčení, a to za podmínek podle § 202 odst. 2, 5 tr. řádu v nepřítomnosti obžalovaného. Obžalovaný XXX se k hlavnímu líčení dne 25. 3. 2019 dostavil a výslovně požádal, aby bylo v obou termínech konáno hlavní líčení v jeho nepřítomnosti, načež se svolením soudu odešel z jednací místnosti. Obžalovaný byl soudem opakovaně poučen o procesních důsledcích toho, pokud požádá o konání hlavního líčení v nepřítomnosti, včetně uvedení možnosti rozhodování o věci dne 26. 3. 2019. Obžalovaný potvrdil, že poučení soudu rozumí i přes zdravotní stav a léky. Soud akcentuje, že obžalovaný doložil soudu pouze rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, ve kterém nebylo uvedeno, že by obžalovaný měl teploty a užíval léky, a že by nebyl schopen účasti u hlavního líčení. Zdravotní důvod se z dokladu o pracovní neschopnosti nepodával, a jinou lékařskou zprávu a potvrzení obžalovaný soudu nepředložil. Soud dodává, že rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti vystavené lékařem XXX bylo soudu doručeno v první den konání hlavního líčení, ač bylo vystaveno dne 4. 3. 2019. Soud považuje za nutné zdůraznit, že ani doklad o pracovní neschopnosti neznamena *bez dalšího* dostatečnou omluvu obžalované osoby a důvod k odročení hlavního líčení, když pracovní neschopnost se vystavuje se zřetelem k pracovní pozici u zaměstnavatele. V potvrzení o dočasné pracovní neschopnosti mimoto byly uvedeny termíny kontrol, u kterých již nebyl uveden podpis lékaře. Soud doplňuje, že v přípravném řízení obžalovaný poukazoval u výsledku na Policii ČR také na dlouhodobé užívání léků od roku 2004 po úrazu.

B. Výpověď obžalovaného, svědecká výpověď poškozené a další důkazy

3. Pro nepřítomnost obžalovaného byly u hlavního líčení soudem podle § 207 odst. 2 tr. řádu přečteny všechny protokoly o výsledku obviněného z přípravného řízení, kdy na tento postup byl obžalovaný soudem předem upozorněn.
4. Obžalovaný XXX v postavení obviněného vypověděl, že poškozenou XXX znal cca 2 měsíce, seznámili se spolu přes internet, plánovali společnou budoucnost, obžalovaný na poškozenou netlačil, a to ani v sexu. Dne 20. 7. 2018 si psali zprávy a setkali se v Pardubicích na třídě Míru,

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Drápalíková.

kam obžalovaný za poškozenou došel poté, co byla na poště, a odešli spolu k poškozené před bytový dům. Poškozená po 17. hodině přestala být kontaktní – neodepsala obžalovanému na zprávy, ani mu nezvedla mobilní telefon. Obžalovaný šel kolem 18. až 19. hodiny za poškozenou domů, byly otevřené vchodové dveře, dostal se k bytu poškozené, klepal na dveře, zvonil na poškozenou, avšak poškozená doma nebyla, v bytě se nesvítilo. Obžalovaný měl o poškozenou XXX strach. Obžalovaný okolo 21:30 hodin vylezl do 3. patra bytového domu na balkón bývalé partnerky – poškozené. Zaklepal na poškozenou, které řekl, že s ní potřebuje chvíli mluvit, zda je všechno v pořádku, když matka poškozené byla po druhé mrtvici, a omlouval se za netaktní zprávy zasláné poškozené přes WhatsApp. Poškozená řekla obžalovanému, aby slezl dolů, ovšem potom mu otevřela dveře z balkónu do bytu, s tím, aby obžalovaný hned odešel, obžalovaný řekl, že je to na 2 minuty, pak poprosil o další 3 minuty, protože se vše nestihlo probrat. Poškozená vzala mobilní telefon a řekla, že zavolá policii a nechá obžalovaného vyhodit, byla ve stresu. Obžalovaný požádal poškozenou, aby policii nevolala, že tam je proto, že se poškozené nemohl dovolat a má o ni strach. Poškozená po 3 minutách automaticky zvedla mobilní telefon, že pokud obžalovaný z bytu neodejde, tak zavolá policii. Obžalovaný poškozenou poprosil, zda by mohl v bytě zůstat třeba další 4 minuty. Poškozená začala na mobilním telefonu mačkat číslo městské policie (linka 156) a pak telefonický hovor ukončila. Obžalovaný potom s poškozenou mluvil, poškozená říkala, že toho má moc a nezvládá to. Obžalovaný poškozenou objal a poškozená začala brečet. Ke znásilnění poškozené ani k žádnému pohlavnímu styku nedošlo. Obžalovaný se s poškozenou jen objímal a líbal. Poškozená má zkrácený jazyk, a proto ho během líbání občas – pravidelně kousne. Obžalovaný v bytě poškozené nebral žádné peníze. Naopak hradil opravu kuchyně poškozené ze svých peněz. Policie nato volala poškozené, obžalovaný poškozenou nechal do telefonu mluvit, jen zůstal v bytě a seděl vedle poškozené. Na místo dorazila policie, poškozená šla za policisty dolů – s obžalovaným byli domluveni, že on počká v bytě, kdyby policisté chtěli vysvětlení. Zhruba po 5 minutách se obžalovaný šel podívat do kuchyně a zpozoroval příjezd státní policie, což mu bylo divné, a tak z bytu odešel. Schoval se pod schody, aby se vyhnul problémům, a to jen z důvodu špatného pocitu.

5. K nebezpečnému vyhrožování a pronásledování obžalovaný vypověděl, že poškozená upozornila na e-mail, ve kterém jí měl obžalovaný vyhrožovat ublížením na zdraví, bezprostředně poté, co se dozvěděla, že soudem byl zrušen zákaz komunikace mezi nimi, a zahlédla obžalovaného dne 20. 9. 2018 v komplexu Vínice v Pardubicích, kam šel obžalovaný pro zálohu od zaměstnavatele. Poškozená byla u posledního výsledku na Policii ČR rozhořčena, že obžalovaný není ve výkonu vazby. Obžalovaný poukazoval na zájem poškozené, aby byl izolován do vazebního prostředí, a proto nelze vyloučit, že si daný e-mail zaslala účelově sama, aby Policie ČR dovozovala, že obžalovaný poškozenou obtěžuje. Obžalovaný uvedl, že v mobilním telefonu má datový tarif na sociální síť, jinam se nedostane. Dne 20. 9. 2018 byl na cestě do Liberce vlakem, kde nebyla WiFi, a proto nemohl tento e-mail poškozené poslat. Obžalovaný namítal, že používá e-mailovou adresu XXX a nemá adresu XXX, a že sám neužívá v komunikaci interpunkční znaménka. Obžalovaný jen potvrdil, že SMS zprávy z mobilního telefonu a e-maily z adresy XXX poškozené psal, a komunikoval s poškozenou i přes aplikaci WhatsApp, jak je doloženo v trestním spise – než ho poškozená zablokovala. Byl totiž do poškozené zamilovaný. Neposílal poškozené žádné dopisy. Pokud zaslal poškozené e-mail, že na ni podal žalobu, vyrozuměl tak podle zákona žalovanou osobu. Obžalovaný si nevybavil, kdy byl upozorněn poškozenou SMS zprávou, aby ji nekontaktoval, avšak když se u poškozené zastavil pro věci a ptal se poškozené, proč toto dělá, odpověděla, aby jí dal obžalovaný chvíli času. Myslel si tudíž, že zprávu o nekontaktování nepsala poškozená. Obžalovaný byl dříve než poškozenou upozorněn Policií ČR, že si poškozená nepřeje, aby ji obžalovaný kontaktoval. Obžalovaný na poškozenou nevyvíjel žádný nátlak ani poškozenou nezastrašoval.
6. Svědkyně – poškozená XXX před soudem vypověděla, že s obžalovaným XXX se seznámili přes internetovou seznamku, byli spolu ve vztahu cca 1,5 až 2 měsíce, bez fyzického konfliktu.

Obžalovaný před poškozenou říkal, že je právník a má vystudovanou Karlovu univerzitu v Praze, že však pracuje ve fabrice v XXX. Poškozená už není a nechce být s obžalovaným v kontaktu.

7. Poškozená XXX uvedla, že dne 20. 7. 2018 u ní doma v bytě XXX řemeslníci pracovali na kuchyni. S obžalovaným si psali a dohodli se, že se sejdou u pošty. Cestou z pošty se pohádali, když obžalovaný nechtěl, aby se poškozená stýkala se svou rodinou, a pomlouval otce a bratra poškozené. Poškozená řekla obžalovanému, že matce není dobře a chce za matkou o víkend jet. Matka poškozené má zdravotní problémy, avšak nebyla pravda, že by poškozená plánovala odjet za matkou na víkend. Obžalovaný pak poškozené do večera psal zprávy a stále ji zkoušel kontaktovat, že se chce sejít. Obžalovaný se dostavil k bytu poškozené, zvonil a klepal na dveře, avšak poškozená mu neotevřela a nijak nereagovala. Obžalovaný se pak večer dostal na balkón u bytu poškozené ve 3. patře bytového domu. Poškozená mu řekla, že je to nenormální lézt po balkónech do 3. patra a aby slezl zase dolů. Obžalovaný tvrdil, že to klouže a že mu zemřel otec, že je „v háji“, aby ho tedy poškozená pustila do bytu, že jen bytem projde a odejde pryč. Poškozená proto obžalovaného nechala do bytu vejít, možná si dali pusu na pozdrav, a obžalovaný se „vetřel“, že si dají cigaretu a že pak odejde. Obžalovaný si vyzul boty. Potom si s poškozenou dal i další cigaretu a obžalovaný stále nechtěl z bytu odejít. Poškozená po každé cigaretě a celkově zhruba 8x obžalovanému říkala, že chce být sama. Na mobilním telefonu měla namačkané číslo 156 (linka městské policie). Upozornila obžalovaného, že zavolá policii, pokud neodejde. Poškozená pak vzala boty obžalovaného, hodila je na rohožku a řekla mu, aby odešel. Obžalovaný šel kousek na chodbu. Dal pak poškozené ruku přes pusu, aby nemohla křičet, a zatáhl poškozenou od vchodových dveří do obývacího pokoje bytu. Poškozená nemohla dýchat, neboť má špatnou nosní přepážku, a obžalovaný zacpal trochu poškozené rukou i nosní dírky. Poškozená stiskla na telefonu číslo 156, pravděpodobně během zacpávání úst rukou obžalovaného, obžalovaný vytrhl mobilní telefon poškozené z ruky, a poškozená zaznamenala pohyb obžalovaného, podle kterého pravděpodobně hovor s policií ukončil. Obžalovaný poškozenou povalil na gauč a ležel na poškozené. Říkal, že poškozenou pustí, až nebude křičet, a tak s křikem přestala. Lehnul si vedle poškozené, stáhnul si kalhoty, svléknul se, bylo to rychlé. Poškozená obžalovaného kousla do rtu, pokoušela se ho odstrčit dlaněmi a zmáčkla mu varle, aby to bolelo. Obžalovaný stáhnul poškozené kalhoty – krat’asy, až u nich utrhnul knoflík. Postavil pak poškozenou „na všechny čtyři“ a šel za poškozenou. Obžalovaný potom vsunul poškozené prsty do pochvy, a to zhruba 4x. Poškozená nevěděla, kolik prstů do ní obžalovaný strčil – uvedla, že jeden nebo dva prsty. Poškozené byl tento intimní styk nepřijemný. Během vsunutých prstů poškozená neříkala obžalovanému, aby jednání zanechal, protože byla ve stresu i se bála bránit, aby ji obžalovaný opět nedusil. Obžalovaný po vysunutí prstů z vagíny poškozené řekl, že „je to stejně jedno“, a chtěl do poškozené vniknout penisem, který držel. Poškozené byla podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu přečtena část výpovědi z přípravného řízení, kde uvedla, že obžalovaný slova „teď už je to stejně jedno“ uvedl před strčením prstů do pochvy poškozené – poškozená si před soudem již nedokázala přesně vybavit, kdy tato slova obžalovaný vyřkl. Soud tedy u tohoto bodu vycházel z průběhu děje z přečtené části svědecké výpovědi poškozené XXX z přípravného řízení, když toto nebylo nijak zásadním rozporem, který by značil nevěrohodnost výpovědi svědkyně. Obžalovaný se pak zeptal poškozené, „proč to dělá“, a poškozená mu odpověděla, že proto, že ho miluje. Tato slova poškozené nebyla pravdou – vyslovila to, protože nevěděla, co má dělat. Obžalovaný poté penisem do vagíny poškozené nevniknul a s napadením přestal. Posadil se a poškozená se rozbrečela. Pro poškozenou to bylo nečekané chování obžalovaného – nevěřila by předtím, že by jí byl schopen fyzicky ublížit. Poškozené pak volala městská policie zpátky na telefonní číslo, ze kterého provedla první hovor. Obžalovaný říkal poškozené, že nesmí říct, co se stalo, jinak že to bude „průšvih“. Poškozená proto nejprve tvrdila policii, že je všechno v pořádku. Obžalovaný řekl poškozené, že z bytu odejde, až odjede policie. Policisté se museli poškozené, která za nimi šla dolů ke vchodu do domu, opakovaně dotazovat, zda je v pořádku. Na místo dorazila i státní policie. Poškozená pak zjistila, že nemá peníze v částce 1 000 Kč, které měla položené na komodě v bytě. Poukazovala na skutečnost, že bankovky

v hodnotách, které na Policii ČR určila, byly nalezeny u obžalovaného. Peníze byly Policií ČR poškozené vráceny.

8. Od doby násilného útoku ze dne 20. 7. 2018 obžalovaný poškozené často psal SMS zprávy, nebo přes WhatsApp, anebo e-maily na adresy XXX a XXX. Zprávy byly zpočátku podle vlastního hodnocení poškozené XXX hezké, a pak se změnila na špatné, například že se obžalovaný naboural do facebooku poškozené a že vyvěsí letáky v zaměstnání poškozené. Obžalovaný posílal poškozené i zprávy, které tvrzeně adresoval některému kamarádovi. Na facebooku si poškozená obžalovaného zablokovala. Změnila telefonní číslo a přestala používat i WhatsApp. Poškozená psala obžalovanému, aby ji už nekontaktoval. Jedenkrát obžalovaný na poškozenou počkal před domem. Zaslal poškozené dopis nebo nevyžádané dárky. Obžalovaný poslal poškozené i takové e-maily, že na ni podá trestní oznámení – pro křivé svědectví či sexuální obtěžování nezletilého chlapce (č. 1. 326). V posledním e-mailu obžalovaný poškozené vyhrožoval úpravou obličeje, kterou nebude možné spravit (č. 1. 423 a 429). Pouze obžalovaný psal poškozené tímto stylem. Poškozená byla od incidentu v pracovní neschopnosti, nechodila z bytu, až když byl obžalovaný ve vazbě, a pokud z bytu šla, v zásadě s doprovodem. Od incidentu s obžalovaným XXX. Jiné problémy neměla. Léčba se změnila od útoku obžalovaného na více léků. Poškozená podotkla, že od dětského věku mívá výpadky paměti, když je velkém stresu, avšak základ toho, co se odehrálo dne 20. 7. 2018 a obecně ve věci samé si pamatuje. Poškozená doplnila, že měla s obžalovaným během vztahu jen orální sex ve 2 případech, k souloži nedošlo. Klíče od bytu obžalovaný měl zapůjčeny pouze necelý týden, pak klíče poškozené vrátil. Poškozená uvedla, že nemá zájem obžalovanému škodit. Potvrdila, že si přála, aby byl obžalovaný ve výkonu vazby, protože byla zoufalá, „vytočená“, a trochu ji ovlivnily nové léky. Poškozená se obžalovaného bála, když ji dále kontaktoval.
9. Soud u hlavního líčení vyslechnul jako svědky i strážníky Městské policie Pardubice. XXX vypověděl, že operační poslal strážníky na adresu poškozené, protože dostal divný telefonát a pojal podezření, že tam dochází k násilí. Poškozená došla ke vchodovým dveřím a tvrdila, že je všechno v pořádku, byť byla rozrušená. Až po opakování dotazu se poškozené začal třepat hlas, poškozená šla do podřepu a brečela. Poškozená pak strážníkům popsala situaci, která se odehrála. Uvedla před strážníky, že obžalovaný jí zavedl prst či prsty do rozkroku. Poškozená se na rozkroku držela. Podotkla, že obžalovaného chytila za genitálie, aby mu v jednání zabránila, avšak že to nepomohlo. Na místo dorazila i státní policie. Obžalovaného našel strážník XXX ve sklepních prostorách bytového domu. XXX potvrdil, že poškozená na začátku říkala, že se nic nestalo a vše je v pořádku, nakonec se ovšem rozplakala a spadla na zem. Poškozená si tlačila do rozkroku – uvedla, že přirození ji bolí. Popsala, že obžalovaný vniknul rukou – prsty do intimních partií, což poškozená nechtěla. Strážník XXX vypověděl, že poškozená nejprve hovořila s policisty klidným hlasem, a pak se sesunula k zemi s tím, že byla znásilněna strčením prstů do přirození. XXX byl u bytového domu pod balkónem, na kterém zpozoroval muže, který se díval na vedlejší balkón a nakláněl se, a XXX se domníval, že tento muž chce přelézt na jiný balkón. Muž pak zašel zpět do bytu.

C. Vina

10. Obžalovaný XXX se k trestným jednáním podle obžaloby nedoznal. Za doznání nebyly považovány ani ty části výpovědi obžalovaného, kdy popsal, jak se dostal do bytu poškozené přes balkón nebo jak poškozenou kontaktoval po rozhodném dni 20. 7. 2018 a od 7. 8. 2018, neboť doznání by muselo být dáno jako celek – včetně úmyslného zavinění ke spáchání trestného činu, ke kterému se obžalovaný nedoznával.
11. Kompletní výpověď obžalovaného z přípravného řízení byla přečtena podle § 207 odst. 2 tr. řádu. Soud předně konstatuje, že podle dokazování nevznikla pochybnost o plné přičetnosti obžalovaného XXX v době činu a schopnosti účastnit se trestního řízení, a soud tudíž nepokládal za nezbytné nechat zpracovat na osobu obžalovaného znalecký posudek z oboru zdravotnictví,

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Drápalíková.

odvětví psychiatrie, anebo psychologický znalecký posudek. Ani z listinného důkazu v podobě znaleckého posudku z oboru školství a kultura, odvětví psychologie na č. l. 503 až 513, soud neshledal důvod, aby takový znalecký posudek zadal zpracovat.

12. Na podkladě dokazování provedeného u hlavního líčení, kdy byly hodnoceny důkazy jednotlivě i ve vzájemné souvislosti ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl soud k závěru, že vina obžalovaného pro oba dva skutky popsání ve výrokové části rozsudku byla spolehlivě prokázána.
13. Obžalovaný byl z trestného jednání podle výroku I. o vině rozsudku *nade vší pochybnost* usvědčován důkazy u hlavního líčení – zejména svědeckou výpovědí poškozené XXX, se kterou korespondovaly i další důkazy. Věrohodnost výpovědi svědka se obecně hodnotí i se zřetelem k okolnostem, jež doprovázely svědkovo vnímání skutečností, o kterých vypovídá, jakož i vzhledem ke způsobu reprodukce uvedených skutečností a k chování během výslechu. Posuzuje se přesvědčivost, jistota, plynulost výpovědi, ochota odpovídat na otázky apod. Hodnoceny jsou i poznatky, které byly získány na základě hodnocení jiných důkazů, tedy do jaké míry je důkaz výpovědi svědka souladný s jinými důkazy, zda jim odporuje, popřípadě zda se důkazy takto vzájemně doplňují. Celkové posouzení z uvedených hledisek pak vedlo soud k jednoznačnému závěru o pravdivosti celé základní linie skutečností tvrzených svědkyní – poškozenou XXX v projednávané trestní věci.
14. Výpověď svědkyně – poškozené XXX byla podporována i svědeckými výpověďmi strážníků Městské policie Pardubice: XXX, XXX a XXX, podle kterých svědkyně nejprve uvedla, že je všechno v pořádku, ač byla zjevně rozrušená, a až na dotaz policistů se sesunula k zemi a brečela, kdy popsala v souladu se svou výpovědí, co se v bytě odehrálo, včetně toho, jakou formou byla obžalovaným znásilněna.
15. S výpovědí poškozené XXX o násilí od obžalovaného korespondoval i věcný důkaz na CD – hlasový záznam o hovoru na linku 156 městské policie, který trval cca 5 sekund, ovšem ze zvukového záznamu byl jednoznačně patrný značný křik ženy (poškozené). Pokud by obžalovaný jen odmítal opustit byt poškozené, nedávalo by smysl, proč by poškozená takto nejasně křičela a proč by byl hovor s policií rychle *bez dalšího* v tomto neklidném projevu hlasu poškozené skončen.
16. Poškozená vypovídala před soudem spontánním a logicky provázaným způsobem, a obsahově ve všech zásadních bodech shodně s přípravným řízením. Menší a nikoli zásadně relevantní rozpory ve výpovědi svědkyně oproti přípravnému řízení nebyly neadekvátní situací pro odstup času od doby spáchání činu. Soud dále poznamenává, že podle § 211 odst. 3 tr. řádu je třeba přecíst jen podstatné odchylky od předchozí výpovědi svědka, jak soud u svědkyně XXX učinil. Na drobné rozpory ve výpovědi svědkyně pak měl zřejmý vliv odstup času. Svědkyně si nemusela u výslechu vzpomenout na veškeré detaily průběhu partnerského vztahu a trestného jednání obžalovaného, nebo si naopak mohla vybavit před soudem i některé další skutečnosti, když mohla být méně rozrušená než ve stádiu přípravného řízení. Výpověď svědka je z hlediska paměti individuální a nelze vyloučit změny ve výpovědi pro časový faktor – nezakládá to však *bez dalšího* nevěrohodnost výpovědi svědka, která se hodnotí ze všech atributů shora vymezených.
17. O skutkovém základu, jak byl zanesen do popisu skutku ve výroku o vině odsuzujícího rozsudku, s mírnými úpravami oproti obsahu obžaloby – podle výsledků dokazování u hlavního líčení v intencích zásad bezprostřednosti a ústnosti –, nebyly podle názoru soudu žádné relevantní pochybnosti, které by znamenaly podklad pro aplikaci zásady *in dubio pro reo*.
18. Soud neshledal důvodnou pochybnost o vině obžalovaného skutky podle výroků o vině rozsudku ani z hlediska psychického stavu poškozené, která poukázala XXX. Poškozená však působila ve výpovědi naprosto spontánním, klidným a konstantním dojmem a z trestního spisu se nepodávaly žádné důvody, pro které by bylo nutno zkoumat duševní nebo osobnostní stav poškozené XXX psychiatrickým a psychologickým znaleckým posudkem – a to tím méně, když výpověď

poškozené byla korespondující i s dalšími provedenými důkazy. Pokud poškozená uvedla, že mívá výpadky paměti pro stresové situace, nejde o nic neobvyklého. Poškozená ovšem k věci vypověděla, že celý základ skutkového děje případu si vybavuje, což bylo potvrzeno stabilním charakterem výpovědi poškozené, která se nejevila ani naučeným dojmem.

19. Věrohodnost osoby poškozené nebyla podle názoru soudu dotčena ani prohlášením poškozené, že si přála, aby byl obžalovaný ve výkonu vazby. Spontánní projev poškozené v tomto směru naopak naznačoval věrohodnost výpovědi poškozené, neboť pokud by chtěla obžalovanému neoprávněně uškodit svou výpovědí k věci samé o skutcích podle výroků I. a II. o vině rozsudku, není pravděpodobné, že by přímo takto vypovídala, resp. že by toto ihned výslovně potvrdila. Poškozená uvedla, že chtěla, aby byl obžalovaný ve vazbě, a to pro jednání, které obžalovaný konal proti poškozené. Poškozená XXX se obžalovaného bála.
20. Svědkyně – poškozená XXX popsala, že obžalovaný proti ní dne 20. 7. 2018 v bytě použil násilí. Obžalovaný poškozenou dotlačil zpátky do bytu. Nemá význam, že poškozená uvedla, že ji do bytu obžalovaný dotáhnul či vtáhnul, když jde jen o formální slovní vymezení způsobu odvedení do bytu. Poškozená vylíčila, že stála čelem k obžalovanému, který jí dal ruku přes ústa, aby nemohla křičet, potom ji táhnul takto do bytu, a pak ji povalil v obývacím pokoji na sedačku, kde stáhnul z těla poškozené kraťasy i kalhotky. Poškozená nemohla plně dýchat. Takový skutkový děj nebyl mechanicky vyloučen. Poškozená dále vypověděla, že se pokoušela obžalovanému bránit kousnutím do rtu, odtlačení těla obžalovaného dlaněmi a výrazným stisknutím varlete obžalovaného, avšak přesto obžalovanému v jednání nezabránila. Obžalovaný z vlastního chování, kdy dal ruku přes ústa poškozené a zalehl ji na sedačce, a potom z tohoto obranného jednání poškozené, musel sám jednoznačně seznat, že si poškozená žádný pohlavní styk s ním nepřeje. Obhajoba obžalovaného, že poškozená má zkrácený jazyk, a proto ho během líbání občas a pravidelně kousne, se jevila jako zjevně účelová – poškozená toto nijak nepotvrdila. Z protokolu o ohledání těla obžalovaného bylo jasně poranění rtu patrné, kdy kousnutí bylo s rankou o délce 0,5 cm.
21. Na těle poškozené XXX podle protokolu o ohledání byla nalezena poranění v podobě škrábanců a povrchového otlaku na pravém prsu v horní části a dalších povrchových otlaků na zádech na levé a pravé lopatce. V lékařské zprávě Nemocnice Pardubického kraje, Gynekologické kliniky, ze dne 21. 7. 2018 byl uveden závěr „st. p. násilí“ a byly konstatovány drobné kožní ranky na pravém prsu poškozené. Ohledání těla obžalovaného a poškozené opět korespondovalo se způsobem jednání obžalovaného, jak ho svědecky popsala poškozená. U zranění v podobě škrábanců a otlaků u poškozené nebylo ovšem možno vyloučit, že mohla vzniknout na těle poškozené i manipulací se zvířaty, na která sama poukazovala, a jak zmínil i obžalovaný v přečtené výpovědi. Věrohodnost výpovědi poškozené XXX však nebyla nijak narušena.
22. Obžalovaný pak podle svědecké výpovědi poškozené postavil poškozenou XXX „na všechny čtyři“, šel za tělo poškozené a prstem nebo prsty ruky vniknul do pochvy poškozené. Poškozená uvedla, že prst nebo prsty byly vsunuty obžalovaným do pochvy zhruba 4x – což znamená jasný pohyb simulující soulož, když toto zasouvání prstů do vagíny poškozené bylo provedeno opakovaně po sobě. Poškozená již nebyla soudem dotazována na přesnou hloubku proniknutí prstu či prstů do pochvy, protože je takřka vyloučeno, že by soudu dokázala zmínit takový údaj, a probírat s poškozenou takto citlivou věc co do hloubky průniku do pochvy nebylo již více nezbytné. Z obsahu konstantní výpovědi poškozené bylo totiž zcela jasně patrné, že nešlo jen o povrchový vnik do pochvy. Poškozená před soudem vyslovila, že obžalovaný jí „vytáhnul“ či „vyndal“ prst nebo prsty z pochvy nebo že „vsunul“ či „strčil“ prst nebo prsty do pochvy. Nebyla si mimoto sama jista, zda se jednalo o jeden prst nebo prsty, což nasvědčovalo tomu, že poškozená toto musela vnímat jako silný pohlavní styk – pokud se domnívala, že by prst nemusel být jen jeden. Pro poškozenou byl intimní styk nepříjemný, byť nebyl s následkem krvácení. Poškozená se podle výpovědi svědků – strážníků Městské policie Pardubice XXX a XXX držela v místě rozkroku a před XXX uvedla, že ji v rozkroku bolí. Bolest v rozkroku mohla mít

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Drápalíková.

případnou spojitost i se zánětem, který svědkyně v době činu obžalovaného měla. Důkazy v komplexu bylo spolehlivě prokázáno, že pohlavní styk, ke kterému došlo, byl srovnatelný se souloží.

23. Poškozená XXX nyní před soudem ve svědecké výpovědi popsala (nikoli však zásadní měrou rozporně s přípravným řízením, kde na to nebyla více dotazována – viz č. l. 73 – proto zde nebyl podstatný bod k přečtení soudem podle § 211 odst. 3 tr. řádu), že obžalovaný držel po vysunutí prstů z pochvy poškozené penis, kterým do vagíny poškozené neproniknul. Na dotaz obžalovaného, „Proč to dělá?“, poškozená řekla, „že ho miluje“. Poškozená spolehlivě popsala, že tato slova vyslovila, jen aby se bránila, neboť usoudila, že by si tímto mohla pomoci. Obžalovaný tehdy v dalším napadání a pohlavním styku ustal.
24. Skutečnost, že se v bytě poškozené XXX podle protokolu o ohledání místa činu nenalezly významné stopy po násilí, neznamenal vyloučení trestní odpovědnosti obžalovaného v rovině důvodné pochybnosti. Poškozená svědecky neuvedla, že by obžalovaný rozbíjel věci apod., aby byly takové stopy nalezeny. Podle protokolu o ohledání místa činu ze dne 21. 7. 2018 se však našel odtržený kovový knoflík, o kterém poškozená mluvila ve spojení s trestní věcí.
25. Obžalovanému byla dne 20. 7. 2018 ve 23:07:46 hod. naměřena hodnota 0,36 promile alkoholu v dechu. Poškozené nebyl dne 21. 7. 2018 v 01:24:06 hodin. v dechu naměřen alkohol žádný, což jen zesiluje věrohodnost výpovědi poškozené.
26. Pokud odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika, neprokázalo u stopy výtěru z pochvy poškozené DNA obžalovaného, pak je třeba zdůraznit, že toto nezakládá důvodnou pochybnost o vině obžalovaného, která by znamenala důvod k aplikaci zásady *in dubio pro reo* a ke zproštění obžalovaného obžaloby. Není *obecně* vyloučeno, že DNA osoby se ve stopě nenalezne, obzvláště došlo-li zde pouze k zasouvání prstu nebo prstů do pochvy poškozené, nikoli k souloží s vniknutím penisu do vagíny poškozené. Naopak ze stopy výškrabu zpod nehtů levé a pravé ruky obžalovaného byl získán směsný DNA profil, který nebyl vhodný k individuální identifikaci, byl ovšem vhodný k porovnání, a DNA profil poškozené byl plně obsažen v tomto směsném DNA profilu.
27. Obžalovaný uvedl, že peníze v částce 1 000 Kč z bytu poškozené dne 20. 7. 2018 nevzal, avšak podle protokolu o zadržení osoby podezřelé byly u obžalovaného nalezeny bankovky v hodnotě 1 000 Kč, 1x 500 Kč, 2x 200 Kč a 1x 100 Kč, které korespondovaly podle výpovědi poškozené i podle protokolu o ohledání místa činu na č. l. 126 p. v. s hodnotou bankovek, kterou uvedla poškozená. Obžalovaný navíc v komunikaci s poškozenou zmínil, že peníze jí vrátí (viz dopis nalezený v poštovní schránce nebo např. e-mail na č. l. 328 p. v. anebo SMS zprávy na č. l. 407). Poškozené byla podle protokolu v trestním spise vrácena hotovost 1 000 Kč policejním orgánem, a proto o nároku na náhradu škody nebylo soudem rozhodováno ani formou odkazu poškozené s nárokem na náhradu škody na občanskoprávní řízení. Soud doplňuje, že poškozená u posledního poučení v přípravném řízení žádný nárok na náhradu škody či nemajetkové újmy již sama nepožadovala, a nárok znovu nevznesla ani v řízení před soudem.
28. Obžalovaný byl u trestných činů porušování domovní svobody a znásilnění doplňující formou usvědčován i svým chováním, že se ukryl před policií ve sklepních prostorách bytového domu, jak uvedl i svědek XXX – strážník Městské policie Pardubice. Svědek – strážník XXX mimoto upozoroval na balkóně bytu poškozené postavu muže – nade vši pochybnost obžalovaného, na kterého volal, a obžalovaný odešel zpět do bytu. Lze se tázat, jaký by měl obžalovaný důvod skrývat se před policií, pokud by nic nespáchal. Kdyby obžalovaný nevykonal násilí a pohlavní styk na poškozené a zůstal by v bytě se souhlasem poškozené, proč by se domníval, že má důvod se zásahu městské policie a Policie ČR obávat. Obžalovaný by tím pádem ani neměl důvod myslet si, že by poškozená sdělila policistům cokoli jiného než případně to, co potvrdil obžalovaný, tj. že chtěla, aby obžalovaný byt opustil.

29. Z porušování domovní svobody byl obžalovaný usvědčován i částí vlastní výpovědi, když popsal, že opakovaně žádal poškozenou o poskytnutí dalších minut k setrvání v bytě a že poškozená opětovně říkala obžalovanému, že neodejde-li z bytu, zavolá policii. Z toho plyne potvrzení verze poškozené, že vyzývala obžalovaného, aby byt opustil.
30. Výpovědi svědkyně – poškozené XXX a listinnými důkazy bylo i *nade vší pochybnost* prokázáno, že obžalovaný v období nejméně od 7. 8. 2018 do 20. 9. 2018, ač byl srozuměn s tím, že poškozená jím nechce být nadále jakkoliv kontaktována, poškozené zasílal obtěžující, urážlivé, dvojsmyslné, zastrašující či vydírající SMS zprávy, zprávy prostřednictvím aplikace WhatsApp a e-mailů, a to na mobilní telefon poškozené č. XXX nebo na e-mailové adresy poškozené XXX a XXX. Obžalovaný komunikoval s poškozenou z více e-mailových adres (výčet na č. l. 319). Obžalovaný žádal ve zprávách poškozenou, aby se s ním setkala. Uvedl opětovně, že je do poškozené zamilovaný. Jedenkrát čekal na poškozenou u bytového domu. Zásadní však bylo jednání obžalovaného, kterým opakovaně kontaktoval poškozenou, byť věděl i z výslovných zpráv poškozené a z poučení u výslechu obviněného na Policii ČR dne 7. 8. 2018, že poškozená si nepřeje být kontaktována. Poškozená například ve zprávě ze dne 2. 8. 2018 obžalovanému napsala, „Prosím, už mi nepiš, pro mne to celé skončilo a už tě nechci nikdy vidět“ (č. l. 353), dne 6. 8. 2018 „Prosím, už mi nepiš...“ (č. l. 365) nebo dne 14. 8. 2018 „...už mne nekontaktuj“ (č. l. 373). Je nerozhodné, že obžalovanému byl soudem zrušen zákaz styku s poškozenou, který byl státním zástupcem uložen v přípravném řízení jako předběžné opatření. I kdyby zákaz styku nikdy nebyl uložen, neznamená to, že lze nebezpečně pronásledovat jinou osobu.
31. Vzhledem k povaze a způsobu jednání obžalovaného ze dne 20. 7. 2018 – porušování domovní svobody a znásilnění – byla zesílena důvodná obava poškozené XXX o zdraví, kterým se nerozumí jen zdraví fyzické, avšak i zdraví psychické. Obžalovaný přesto poškozenou intenzivně kontaktoval především psaním zpráv skrze prostředky elektronických komunikací.
32. Obžalovaný ve zprávách zaslaných poškozené například uvedl zastrašující text, že prolomil heslo na Messenger (č. l. 374) nebo že zveřejní v televizi nebo i v místě zaměstnání poškozené informace z trestního řízení (č. l. 401). Obžalovaný působil na poškozenou nátlak sdělením, že shromáždí o poškozené informace, které zveřejní, nebo že na ni podá trestní oznámení (např. č. l. 405, kdy opět psal SMS zprávu jinému člověku, kterou odeslal poškozené). Obžalovaný napsal poškozené dne 31. 7. 2018 i zprávu na č. l. 354: „Ahoj drstíčko všechno jde jeste zrusit“. Dne 14. 9. 2018 obžalovaný poškozené během 8 minut poslal více SMS zpráv obsahujících nesmyslnou splet' písmen (č. l. 396 až 400). Dne 5. 9. 2018 zaslal poškozené SMS zprávu: „Vystav ten její novej profil na FB se vsím a k te fotce jen v kalhotkach dej neco ve smeru uz setrim 50 na nove a hleda se investor. Ty letaky jsou fakt husty pak si o ni nikdo neopre ani kolo.“ Takový obsah zpráv od obžalovaného byl pro poškozenou stresující, a rozhodně objektivně mohl zakládat i ve spojení s předchozím skutkem podle výroku I. o vině rozsudku důvodnou obavu minimálně o psychické zdraví poškozené.
33. Z protokolu o ohledání místa činu ze dne 24. 7. 2018 na č. l. 141 bylo patrné, že v poštovní schránce poškozené bylo vloženo 6 ks čokolády Lindt a písemnost – dopis s textem „Byl jsem 4 roky protiprávně...Jsi dokonalá“.
34. Nakonec obžalovaný poslal poškozené e-mailovou zprávu dne 20. 9. 2018 (č. l. 423 a 429), která obsahovala mimo urážek výhrůžky „Ale ksichtik upravíme doživotně, škoda, že nevíš od koho to přijde.“, „máš 3 dny aby jsi vypadla z Pardubic“ a „ksichtik budeš mít upravenej a už to ho nikdo nespraví“. Tento e-mail ze dne 20. 9. 2018 byl zaslán poškozené XXX z e-mailové adresy XXX. Poškozená před soudem uvedla, že jí nikdo jiný než obžalovaný zprávy s jakýmkoliv zastrašujícím obsahem neposílal. Obžalovaný namítal, že tuto e-mailovou adresu nepoužíval. Obhajoba obžalovaného byla jednoznačně vyvrácena odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat, kdy z mobilního telefonu obžalovaného zn. Xiaomi (který v trestním řízení Policie ČR zajistila) s vloženými SIM kartami byly identifikovány všechny e-

mailové účty používané v tomto mobilním telefonu. Odborné vyjádření obsahuje výpis dat z paměti mobilního telefonu s odkazem na datové soubory, kdy relevantní soubor byl vytisknut do trestního spisu a podle tohoto souboru na č. l. 267 až 318 i podle úředního záznamu Policie ČR na č. l. 266 bylo v obsahu dat v mobilním telefonu Xiaomi nalezeno celkem 6 účtů, a to mimo jiné e-mail XXX a XXX. Bylo tak prokázáno, že i dotčený e-mail XXX byl obžalovaným používán a byl mu znám. Je *nad rozumnou pochybnost* vyloučeno, že by e-mailovou adresu používanou obžalovaným někdo bez znalosti hesla zneužil k odeslání zprávy tohoto obsahu právě poškozene.

35. Obžalovaný stavěl obhajobu i na tom, že nemohl e-mail poslat proto, že byl na cestě vlakem do Liberce, když u obžalovaného byly nalezeny vlakové jízdenky na dny 20. 9. 2018 a 21. 9. 2018, a podle úředního záznamu Policie ČR na č. l. 253 skutečně ani jeden vlak neměl uvedeno v poznámce, že by byl vybaven vozy pro bezdrátové připojení (pozn. soudu: podaná vysvětlení k tomuto šetření Policie ČR z žádného úředního záznamu nebyla použita k důkazu – bylo možno vycházet jen z obsahu úředních záznamů, který představoval listinný důkaz). Odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat, v kontextu se shora konstatovanými listinnými důkazy, prokazyvalo, že uživatel mobilního telefonu používal i SIM karty s datovými službami. I kdyby však obžalovaný neměl dostatek datových služeb, aby mohl poslat předmětný e-mail sám, není to důvodnou pochybností o vině obžalovaného, když existují různé způsoby, jak by obžalovaný mohl e-mail poškozene zaslat, například pomocí jiné osoby jsoucí s obžalovaným ve vlaku, která datové služby měla, nebo pověřením jiné osoby, aby tento e-mail s textem určeným obžalovaným dne 20. 9. 2018 odeslala. Soud tyto případné skutkové varianty uvádí z toho důvodu, že obhajoba obžalovaného nemohla *sama o sobě* obstát. Obžalovaný dále podotkl, že nepsal tento e-mail i proto, že sám nepoužívá v komunikaci interpunkční znaménka – toto bylo vyvráceno dalšími zprávami obžalovaného např. na č. l. 323, 430 nebo 431.
36. Jednání obžalovaného XXX bylo pro poškozenu XXX psychicky vyčerpávající a stresující. Poškozená vypověděla, že opakovaně musela vyhledat psychiatrickou pomoc, začala trpět úzkostmi, byla jí vystavena pracovní neschopnost a změnila na část doby pracovní pozici. Poškozená se cítila omezována v pohybu a obvyklých aktivitách, kdy mimo jiných opatření z důvodu bezpečnosti se nechávala během pohybu po Pardubicích doprovázet svými známými, nebo ani nevycházela z bytu. Přestala v mobilním telefonu používat aplikaci WhatsApp a změnila si telefonní číslo. Poškozená měla strach z obžalovaného.
37. Soud jen pro úplnost odkazuje na opis z rejstříku trestů obžalovaného a listinné důkazy ohledně předchozích odsouzení. Trestní odsouzení Okresního soudu v Pardubicích sp. zn. 3 T 96/2004 bylo mimo jiné za trestný čin vydírání podle § 235 odst. 1 tr. zákona, který byl spáchán tím, že obžalovaný pod pohrůžkou zmlácení donutil bývalou družku k uzavření smluv. Odsouzení Okresního soudu v Pardubicích sp. zn. 3 T 197/2004 se vztahovalo i na trestný čin násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci podle § 197a odst. 1 tr. zákona, kterého se obžalovaný dopustil tak, že zaslal na mobilní telefon poškozene nejméně 2 výhrůžné SMS zprávy, ve kterých jí vyhrožoval zabitím, a v dalším případě bývalé družce vzal a zlomil SIM kartu a vytáhl plynovou pistoli, kterou na ni namířil a dal poškozene pistoli ke tváři, a pak z místa odešel. Předmětné trestní rozsudky nebyly nijak více relevantním důkazem ke skutkům podle výroku o vině tohoto rozsudku, když prokazovaly jen trestní minulost obžalovaného, avšak vinu v souzené trestní věci dále doplnily se zřetelem k posouzení osoby obžalovaného, u kterého (byť odkazovaná trestní odsouzení jsou staršího data) nebylo například nebezpečné vyhrožování nebo násilné jednání (ač jiného způsobu) osobnostně vyloučeno ani prizmatem dosavadního života. Odsouzení Okresního soudu v Sokolově sp. zn. 3 T 182/2013 bylo mimo jiné za pokračující přečiny neoprávněného podnikání podle § 251 odst. 1 tr. zákoníku, kdy obžalovaný poskytoval právní služby, ač nemá vysokoškolské vzdělání v oboru právo a není zapsán v seznamu advokátů vedeném Českou advokátní komorou, a i za přečin vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku, že nutil poškozenu konat, jinak že na ni podá exekuci a rodiče již nebudou mít rodinný dům.

Toto trestní odsouzení korespondovalo způsobem jednání a vystupování obžalovaného s tím, že svědkyně – poškozená XXX vypověděla, že obžalovaný jí tvrdil, že je právník a má vystudovanou vysokou školu, a že napsal poškozené, že jí odpomůže od bytu, který poškozená vlastní. Soud dodává, že trestní odsouzení Okresního soudu v Pardubicích sp. zn. 3 T 197/2004 bylo rozhodnutím soudu zahlazeno, a proto nelze na toto odsouzení pohlížet soudem jako na recidivu, ovšem je možno ho zohlednit z pohledu osoby obžalovaného.

D. Právní posouzení – výrok I. o vině

38. Trestného činu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku (zvláště závažný zločin) se obžalovaný dopustil tak, že poškozenou násilím donutil k pohlavnímu styku a spáchal takový čin jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží. Objektem trestného činu znásilnění je právo člověka (ženy či muže) na svobodné rozhodování o pohlavním životě.
39. Za násilí se podle § 185 tr. zákoníku považuje použití fyzické síly ze strany pachatele za účelem překonání či zamezení vážně myšleného odporu poškozené osoby a dosažení pohlavního styku proti vůli jiného. Není nezbytné, aby poškozená osoba kladla zřejmý fyzický odpor. Postačuje, pokud pachateli musela být zjevná nevole osoby s pohlavním aktem (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 3. 2014, sp. zn. 11 Tdo 294/2014, nebo ze dne 1. 8. 2018, sp. zn. 3 Tdo 885/2018). K tomu viz bod 20. odůvodnění rozsudku.
40. U jiného pohlavního styku provedeného způsobem srovnatelným se souloží nedochází ke spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Charakter pohlavního styku, který je proveden způsobem srovnatelným se souloží, znamená, že pohlavní orgán jedné strany uvedeného spojení je nahrazen jinou částí těla. Spadají sem i případy, kdy s pohlavním orgánem ženy jsou místo pohlavního orgánu muže spojovány jiné části těla, například *zasouvané prsty*. V trestní věci obžalovaného XXX šlo o opakované zasunutí prstů do pochvy poškozené XXX. Nejednalo se o čin, který by byl méně intenzivní tak, že by spočíval např. v pouhém ohmatávání, dotýcích, tisknutí, líbání apod. (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 20. 7. 2010, sp. zn. 7 Tdo 841/2010, nebo rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 21. 10. 2015, sp. zn. 8 Tdo 1228/2015). Jednání obžalovaného představovalo období soulože (tj. jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží), když opakovaně zasunul prsty do pochvy poškozené. V tomto ohledu šlo o spojení, ve kterém figuroval pohlavní orgán poškozené XXX, a to vše celému pohlavnímu aktu dodalo charakter období soulože. Samotná přesná hloubka proniknutí do pochvy poškozené nebo délka tohoto vniknutí prstem či prsty do vagíny poškozené neměla již význam, neboť k vyslovení viny obžalovaného postačovaly skutečnosti popsané shora, které se podávaly ze svědecké výpovědi poškozené XXX.
41. Obžalovaný byl podle svědecké výpovědi poškozené XXX jasně veden záměrem dosáhnout pohlavního uspokojení. V posuzovaném případě došlo k tzv. digitální penetraci (tj. k opakovanému proniknutí prstu či prstů do pochvy ženy), a takováto sexuální agrese musela pro poškozenou z psychologického i fyzického hlediska nepochybně představovat obdobný traumatický vjem jako u násilné soulože. Je třeba podotknout, že i takové jednání cílí k pohlavnímu uspokojení pachatele, kdy je nerozhodné, zda k tomuto sexuálnímu uspokojení nakonec dojde. Inkriminovaným jednáním obžalovaného tak bylo zasaženo právo poškozené svobodně rozhodovat o vlastním pohlavním životě (k tomu obdobně viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 31. 10. 2017, sp. zn. 4 Tdo 1311/2017).
42. Za jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží se tedy považuje takový styk, u kterého dochází k situaci srovnatelné s tou, jaká nastává u soulože (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 10. 2012, sp. zn. 7 Tdo 1205/2012). Rozhodná je srovnatelnost provedení, a proto musí být jiný pohlavní styk podoben situaci, u které dochází ke spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Pokud se u soulože předpokládá současné spojení pohlavního orgánu muže a ženy, pak srovnat s tím lze situaci, kdy do pohlavního orgánu ženy neproniká pohlavní úd

muže, avšak tato situace je simulována jiným mechanismem, například prstem nebo prsty. Srovnatelný způsob se souloží zde spočívá v tom, že se simulovaným mechanismem navozuje situace stejná, jako když do vagíny (pochvy) ženy pronikne mužský pohlavní úd. To tedy znamená, že je tento mechanismus schopen vyvolat stejný účinek, jako kdyby o takovou simulaci nešlo a jednalo by se o skutečnou soulož. Často totiž žena nedokáže v případě soulože sama ani rozlišit, čím bylo do pochvy vnikáno, neboť tento pohlavní orgán takovou rozlišovací schopnost nemá (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. 11. 2016, sp. zn. 3 Tdo 1428/2016). U jednání obžalovaného se nejednalo jen o povrchové osahávání genitálu poškozené, které by bylo spojeno s nevýznamným krátkodobým a *povrchním* vniknutím.

43. Obžalovaný jednáním pod bodem I. výroku o vině rozsudku naplnil současně všechny znaky skutkové podstaty přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, neboť neoprávněně, bez souhlasu poškozené XXX, setrval v obydlí jiného, a u tohoto činu užil násilí. Obydlím se zde rozuměl byt poškozené. Do bytu poškozená pustila obžalovaného dobrovolně, avšak obžalovaný do bytu vstoupil pod nepravdivou záminkou, že to klouže, aby slezl zpátky, a že hned z bytu odejde pryč. Mohla by tak eventuálně být dána i trestní odpovědnost obžalovaného v podobě neoprávněného vniknutí (ne jen setrvání) do obydlí jiného. Vzhledem ke skutečnosti, že obžalovaný byl ovšem s poškozenou ve vztahu a poškozená ho do bytu vpustila a pak si společně dali opakovaně cigaretu, soud dovozoval až neoprávněné setrvání v obydlí jiného. Poškozená opakovaně – zhruba 8x – vyzvala obžalovaného, aby byt opustil. Nakonec mu dala i boty na rohožku a výslovně obžalovanému řekla, aby odešel. Obžalovaný si byl vědom, že další setrvání v bytě je proti vůli poškozené.
44. Objektem trestného činu porušování domovní svobody je domovní svoboda. Neoprávněným setrváním v obydlí jiného se rozumí případ, kdy se pachatel do domu, bytu nebo jiné prostory sloužící k bydlení dostane se souhlasem oprávněné osoby, a potom se vzepré projevené vůli uživatele obydlí a odmítá se vzdálit, čímž zasáhne do domovní svobody jiného (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. 5. 2016, sp. zn. 7 Tdo 278/2016). Není relevantní, že obžalovaný přímo *explicitně* neřekl poškozené, že by odmítal z bytu odejít, když fakticky takto postupoval.
45. Obžalovaný užil násilí během neoprávněného setrvání v obydlí jiného – v bytě poškozené. Násilí spočívalo v dotlačení poškozené zpět do obývacího pokoje s rukou obžalovaného přes ústa poškozené, která nemohla zcela dýchat, v povalení na sedačku a zalehnutí poškozené, a následně v pohlavním styku – jak popsala poškozená XXX ve svědecké výpovědi.

E. Právní posouzení – výrok II. o vině

46. Přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku se dopustí pachatel, který jinému vyhrožuje usmrcením, těžkou újmou na zdraví nebo jinou těžkou újmou takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu. Spáchání tohoto přečinu bylo spatřováno v e-mailové zprávě ze dne 20. 9. 2018, ve které bylo podle obsahu poškozené vyhrožováno těžkou újmou na zdraví, když bylo uvedeno, že poškozená bude mít doživotně upravený obličej a nikdo ho poškozené nespraví – z tohoto lze jednoznačně dovozovat výhrůžku těžkou újmou na zdraví. Soud dodává, že i obsah zastrašujících zpráv typu „Vystav ten její novej profil na FB se všim a k te fotce jen v kalhotkach dej něco ve smeru uz setrim 50 na nove a hleda se investor. Ty letaky jsou fakt hustý pak si o ni nikdo neopre ani kolo.“ by mohl být hodnocen jako vyhrožování jinou těžkou újmou poškozené, v tomto případě újmou v osobnostních právech. Zásadní však byl e-mail ze dne 20. 9. 2018, a tento e-mail soud posoudil jako naplnění skutkové podstaty přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku.
47. Přečinu nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku se pak dopustí ten, kdo jiného dlouhodobě pronásleduje tím, že ho vytrvale např. prostřednictvím prostředků elektronických komunikací kontaktuje, a toto jednání je způsobilé vzbudit v poškozené osobě důvodnou obavu o život nebo zdraví. U poškozené XXX jednání obžalovaného bylo i se zřetelem ke skutku podle výroku I. o vině rozsudku způsobilé vzbudit v ní důvodnou obavu o

zdraví – fyzické i psychické –, neboť obžalovaný dne 20. 7. 2018 násilím donutil poškozenou k pohlavnímu styku, a pak poškozenou často proti vůli kontaktoval, a to zprávami mimo jiné s urážlivým a zstrašujícím obsahem, které potom vyvrcholily zprávou ze dne 20. 9. 2018, která byla hodnocena jako nebezpečné vyhrožování.

48. Vyhrožování i nebezpečné pronásledování musí být způsobilé vzbudit u poškozené osoby důvodnou obavu o život nebo zdraví. Důvodnou obavou se rozumí obava objektivně způsobilá vyvolat vyšší stupeň úzkosti nebo jiného tísnivého pocitu ze zla, kterým je na poškozeného působeno. Musí být tedy pečlivě hodnoceno, zda v důsledku konkrétního jednání je vznik důvodné obavy reálný – v tomto případě u poškozené reálně důvodná obava o zdraví vzniknout mohla a tato důvodná obava u poškozené nastala. Od nebezpečného vyhrožování podle § 353 tr. zákoníku nebo nebezpečného pronásledování podle § 354 tr. zákoníku je třeba odlišit projevy, u kterých sice bylo použito např. silných slov či jiných aktů, avšak ve skutečnosti o nic závažného nešlo. Závažnost chování obžalovaného XXX však byla dána jak 1) prizmatem spáchaného skutku ad I. výroku o vině rozsudku, pro který muselo být další kontaktovaní obžalovaným pro poškozenou značně stresující a vyvolávající strach z obžalovaného, který sama popsala, tak 2) jednáním obžalovaného proti opakovaně *explicite* projevené vůli poškozené, že nechce být kontaktována, na kterou byl obžalovaný dne 7. 8. 2018 upozorněn i Policií ČR, a 3) současně podle obsahu zaslaných zpráv a četnosti zpráv obžalovaného. Jednalo se o vytrvale a systematicky provedená jednání vybočující z běžných norem chování, která i nebezpečně gradovala formou zstrašování poškozené (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. 10. 2014, sp. zn. 3 Tdo 1360/2014).
49. Objektem přečinu nebezpečného pronásledování podle § 354 tr. zákoníku je zájem na ochraně nerušeného mezilidského soužití. Objektivní stránku činu představuje jednání spočívající v dlouhodobém pronásledování taxativně vymezenými formami, které jsou způsobilé v jiném vzbudit důvodnou obavu o život nebo zdraví (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. 5. 2016, sp. zn. 7 Tdo 278/2016). Z klinického hlediska jsou pod stalking zahrnovány jen takové způsoby pronásledování, které představují opakované, trvající a nechtěné navazování kontaktů s obětí za použití násilí nebo jiných srovnatelných praktik (vydírání, útisku apod.), kdy se zde opakováním rozumí více než 10 pokusů o kontakt a trvajícím obdobím pak minimálně doba 4 týdnů (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 2. 2017, sp. zn. 3 Tdo 1625/2016).
50. O nebezpečném pronásledování lze uvažovat teprve od momentu, kdy s ohledem na okolnosti případu mohl pachatel zjistit, že si poškozená osoba nepřeje jeho pozornost. K tomu nepochybně došlo nejdéle ode dne 7. 8. 2018, kdy byl obžalovaný i u výsledku na Policii ČR upozorněn, že poškozená nechce, aby jím byla kontaktována. Za dlouhodobé pronásledování se považuje takové jednání, ke kterému dochází po určitou dobu, zpravidla nejméně 1 měsíce, a opakovaně. Z podstaty tohoto pojmu je vyloučeno, aby šlo o ojedinělý a jednorázový čin. Pronásledování lze charakterizovat jako systematické obtěžování poškozené osoby spočívající ve vynucování si nevyžádané a nechtěné pozornosti. Toto nebezpečné pronásledování se skládá z více jednotlivých nežádoucích projevů chování pachatele proti poškozené, které zpravidla mají různou intenzitu a teprve v souhrnu nabývají úroveň nebezpečného pronásledování – jak se stalo i v posuzovaném případě (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 2. 2018, sp. zn. 6 Tdo 142/2018).
51. Obtěžování osoby formou zasílání různých písemností a drobných darů *samo o sobě* nenaplnuje znak nebezpečného pronásledování obsažený ve skutkové podstatě přečinu nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 tr. zákoníku. Popsané jednání musí být totiž svou podstatou také nebezpečné v tom smyslu, aby bylo v jiném způsobilé vzbudit důvodnou obavu o život nebo zdraví (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 9. 4. 2014, sp. zn. 3 Tdo 435/2014). Jednání obžalovaného však nespočívalo jen v nevyžádaných písemnostech, kterými by vyznal city k poškozené, nebo pouze v poslaných dárkách poškozené, ovšem v zstrašujícím obsahu některých opakovaných zpráv a četnosti kontaktovaní, a toto vše v návaznosti na násilný skutek podle výroku I. o vině rozsudku. Společenská škodlivost tohoto přečinu se odvíjí i od počtu

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Drápalíková.

útoků, kterými se míra obav poškozené XXX v trestní věci bezpochyby logicky stupňovala (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 12. 2012, sp. zn. 7 Tdo 1492/2012).

52. U přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku soud konstatuje, že *obecně* nikoli každý projev pachatele proti poškozené osobě, jehož podstatou jsou výhrůžky způsobitelné negativně působit na psychiku poškozené, je možné hodnotit tak, že byly naplněny zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu nebezpečného vyhrožování podle § 353 tr. zákoníku, neboť vždy je třeba posuzovat, zda pronesené výhrůžky vykazují intenzitu vyžadovanou ustanovením o uvedeném přečinu a zda je z nich možné dovést, že pachatel tímto způsobem vyhrožoval poškozené osobě usmrcením, těžkou újmou na zdraví nebo jinou těžkou újmou (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 2. 2017, sp. zn. 3 Tdo 89/2017).
53. Vyhrožování pak musí být způsobitelné vzbudit u poškozené osoby důvodnou obavu z následku – například těžké újmy na zdraví (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. 10. 2014, sp. zn. 3 Tdo 1360/2014, nebo ze dne 11. 3. 2015, sp. zn. 7 Tdo 149/2015). U přečinu nebezpečného vyhrožování se však opět nevyžaduje, aby vyhrožování obžalovaného těžkou újmou na zdraví prokazatelně vyvolalo důvodnou obavu u poškozené osoby, a hodnotí se pouze způsobitelnost výhrůžky důvodnou obavu vzbudit. Vyhrožování těžkou újmou na zdraví v e-mailové zprávě ze dne 20. 9. 2018 tím způsobem, který zvolil obžalovaný, u poškozené XXX nepochybně důvodnou obavu o zdraví vyvolat mohlo.
54. K trestní odpovědnosti pachatele za přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku ani není nezbytné, aby pachatel vymezil verbální útok i jiným způsobem (např. fyzickým útokem), pokud je důvodnost obavy u poškozené osoby naplněna souhrnem okolností, které svědčí o nutné intenzitě vyhrožování (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 9. 2012, sp. zn. 7 Tdo 902/2012). Intenzita výhrůžky poškozené v e-mailu ze dne 20. 9. 2018 byla propojena s předchozím častým kontaktováním poškozené ze strany obžalovaného, které bylo i zastrášující povahy, a dále násilným útokem ze dne 20. 7. 2018.

F. Subjektivní stránka

55. Po subjektivní stránce je u přečinu porušování domovní svobody, zvláště závažného zločinu znásilnění, přečinu nebezpečného pronásledování a přečinu nebezpečného vyhrožování vyžadováno úmyslné zavinění. Obžalovaný u trestných činů podle výroku I. o vině rozsudku věděl, že svým jednáním poruší nebo ohrozí zájmy chráněné trestním zákoníkem a chtěl takové porušení nebo ohrožení zájmů způsobit, resp. chtěl setrvat bez dovolení v obydlí poškozené a chtěl dosáhnout jiného pohlavního styku způsobem srovnatelným se souloží. Tuto trestnou činnost tedy obžalovaný spáchal v přímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. U trestných činů podle výroku II. o vině rozsudku pak obžalovaný věděl, že by svým jednáním mohl porušit nebo ohrozit zájmy chráněné trestním zákoníkem v podobě jednání, které bylo způsobitelné vyvolat důvodnou obavu o zdraví poškozené, a s takovým případným následkem byl minimálně srozuměn. Tuto trestnou činnost tedy obžalovaný spáchal nejméně v nepřímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku.

G. Trest

56. V rámci stanovení druhu a výměry trestu soud hodnotil povahu a závažnost spáchaných trestných činů, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného, dosavadní způsob života a možnosti nápravy obžalovaného. Dále bylo posuzováno i chování obžalovaného po spáchání činů. Konečně soud hodnotil i účinky a důsledky, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného.
57. Povaha a závažnost trestných činů jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činy dotčen, způsobem provedení a následky činů, okolnostmi, za kterých byly činy spáchány, osobou pachatele, mírou zavinění a pohnutkou, záměrem nebo cílem. Soud musí při stanovení druhu a výměry trestu hodnotit polehčující a přitěžující okolnosti podle § 41 a § 42 tr. zákoníku,

dobu, která uplynula od spáchání trestných činů, případnou změnu situace a délku trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.

58. Soud předně konstatuje, že v posuzované věci bylo nutno obžalovanému XXX uložit **úhrnný trest** podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku. Uložení úhrnného trestu je možné tehdy, odsuzuje-li soud obžalovaného za dva nebo více trestných činů. Ve věci šlo o souběh trestných činů, za který bylo adekvátní podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku uložit úhrnný trest odnětí svobody.
59. Polehčující okolností nebylo u obžalovaného ani doznání trestného jednání, ani dosavadní vedení řádného života. Na obžalovaného se hledělo jako na recidivistu, a toto bylo zásadní obecnou přitěžující okolností podle § 42 písm. p) tr. zákoníku. Obžalovaný má v opisu z rejstříku trestů vykazováno celkem 11 trestních záznamů. Naposledy byl odsouzen za více trestných činů Okresním soudem v Sokolově pod sp. zn. 3 T 182/2013 k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 4 let, který i podle výpisu z CEV vykonával se započtením vazby ode dne 15. 8. 2012 do 28. 4. 2014 a od 6. 5. 2015 do dne 23. 8. 2017, což bylo pro obžalovaného opakovaným výkonem trestu odnětí svobody (viz výpis z Centrální evidence vězňů s historií). Obžalovaný byl tedy opakovaně ve věznici a poslední delší výkon trestu odnětí svobody neměl na obžalovaného adekvátní dopad, aby se dalších trestných činů vyvaroval. Obžalovaný spáchal skutek podle výroku I. o vině rozsudku dne 20. 7. 2018, tedy necelý rok od posledního výkonu trestu odnětí svobody, což je závažnou skutečností, kterou bylo nutno výraznou formou odrazit do délky nyní uloženého nepodmíněného trestu odnětí svobody. Přitěžující okolností bylo i spáchání více trestných činů obžalovaným ve smyslu § 42 písm. n) tr. zákoníku.
60. Soud u obžalovaného pokládal za zcela nutné, jak se zřetelem k závažným okolnostem případu, tak z pohledu osoby obžalovaného a trestní minulosti s opakovaným pobytem ve výkonu trestu odnětí svobody, uložit trest odnětí svobody v nepodmíněné formě. Délka trestu odnětí svobody 4 roky by mimoto ani obecně podle zákona nedovolovala soudu stanovit trest odnětí svobody jako podmíněný. Soud dodává, že obžalovaný byl v souzené věci ve výkonu vazby od 21. 9. 2018 do propuštění ke dni 1. 2. 2019, což mu bude do doby trestu odnětí svobody započteno.
61. Za přiměřený úhrnný trest v rámci zákonné trestní sazby, která podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku činí 2 roky až 10 let, shledal soud vzhledem k osobě obžalovaného a závažným okolnostem případu – včetně ukládání trestu za 4 trestné činy, z toho 1 zvláště závažný zločin a 3 přečiny – trest odnětí svobody v trvání **4 let**. Byť jde o trest stále v dolní polovině zákonné trestní sazby, nejedná se podle názoru soudu o trest mírný ani nelegitimně přísný.
62. Soud u délky trestu odnětí svobody zohlednil také způsob jednání obžalovaného, který (ač byl značně závažný, narušoval psychický stav poškozené a byl zcela nepřijatelný) byl vyvolán i stavem zjevného citového rozpoložení obžalovaného, který byl předtím po dobu 1,5 měsíce až 2 měsíců v partnerském vztahu s poškozenou, u které se dožadoval kontaktu s ní. Obžalovaný žádal poškozenou o šanci a další setkání, psal poškozené i zamilované zprávy, potom i zprávy se zastrašujícím obsahem, kdy se i stalo, že na takové zprávy kontroval, že takový postup neučiní, pro vztah k poškozené. Pokud jde o samotné neoprávněné setrvání v bytě poškozené, i zde byl obžalovaný pod vlivem citové vazby k poškozené, a shodně tomu bylo i u znásilnění. Znásilnění obžalovaný nevykonal na poškozené souloží. Obžalovaný poškozené ucpával rukou ústa a nepoužil proti poškozené žádné údery ani předměty. Obžalovaný navíc ustal v jakémkoliv dalším napadání poškozené a nevniknul do poškozené penisem, když mu řekla, že ho miluje. Z tohoto bylo patrné, že obžalovaného zasáhla taková slova poškozené tak, že neměl za cíl dále poškozenou napadat. Pochopitelně nejde o polehčující okolnosti, avšak bylo možno seznat, že popsane okolnosti případu odůvodnily uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody v délce 4 let.
63. Úkolem soudu je, aby poskytoval ochranu nejen základním právům obžalovaného, avšak aby bylo dosaženo především účelu trestu v celém komplexu. Soud proto musel dbát na to, aby omezení

práva obžalovaného na osobní svobodu ukládaným trestem a veřejný zájem na potrestání obžalovaného byly ve spravedlivé rovnováze. Bylo proto nutno rozumně zohlednit veškeré okolnosti případu a osobu obžalovaného. Závažnost celého trestného jednání obžalovaného byla vysoká. U obžalovaného absentovala i sebereflexe co do náhledu na trestné jednání, kterého se prokazatelně dopustil, byť mu nebylo kladeno k tíži samotné nedoznání se k jednáním podle výroků o vině rozsudku. Nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 4 let se jevil pro obžalovaného i pohledem okolností případu dostatečně účelným trestem.

64. Pro výkon trestu odnětí svobody byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do **věznice s ostrahou**, neboť nebyly dány podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou, a jiné typy věznic zákonná úprava již od 1. 10. 2017 nezná.
65. Soud neukládal obžalovanému **trest propadnutí věci** nebo ochranné opatření zabránění věci v podobě věci – mobilního telefonu zn. Xiaomi, flash disku, 2 ks SIM karet, 4 ks obalů od SIM karet a 4 ks nábojů do plynové pistole.
66. Obžalovaný mobilní telefon podle předloženého dokladu zakoupil dne 12. 9. 2018, a tento telefon tedy mohl být jen krátkodobě používán k zasílání zpráv poškozené. Soud neshledal za nutné mobilní telefon propadnout státu i proto, že jde o movitou věc obvykle a obecně lidmi používanou. Obžalovaný by si mohl zakoupit další mobilní telefon, kterým by mohl provést obdobnou trestnou činnost – k zamezení páchání nových trestných jednání obžalovanému má být dostatečně cílen nepodmíněný trest odnětí svobody mu soudem uložený. Soud ze shodného důvodu nevyslovil propadnutí SIM karet a obalů SIM karet ani flash disku. Soud dodává, že již od výkonu vazby obžalovaný poškozenou nekontaktoval, a proto nelze vyloučit účelný vliv vazby na obžalovaného.
67. U nábojů do plynové pistole se pak nejednalo o movité věci, které by byly prokazatelně určeny nebo by byly užity ke spáchání trestných jednání v posuzovaném případě – nebylo prokázáno, že by šlo o nástroj trestné činnosti v dané věci. Náboje do plynové pistole nebyly v nelegálním držení obžalovaného, a proto trestní soud nerozhodl ani zabráním takových věcí, když k tomu nedovodil adekvátní zákonný podklad ani vztah předmětu k trestní věci (§ 101 odst. 1 písm. c/ tr. zákoníku). Není podle zákona možno *apriorně* v kterékoli trestní věci ukládat trest propadnutí věci nebo ochranné opatření zabránění věci obžalovanému toliko již proto, že trestní minulost obžalovaného ve spojení s nově spáchanými skutky nedává záruku, že obžalovaný povede řádný život.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, pokud toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo

v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Pardubice 26. března 2019

JUDr. Jana Bílková, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu